

HOOP GEVEN

Voel je de handen vol hoop?

Aan de ingang van een school zag ik een bord
waarop leerlingen met krijt hadden geschreven,
waarop zij hopen.

Leuke meesters en juffen, een superleuke klas,
leuke vriendschap.

Maar er stond ook: goed Frans leren, meer schaduw,
en andere concrete wensen.

Er was blijkbaar door sommigen dieper nagedacht.

Elders stonden de wensen van leerkrachten, o.a.:
geen overvolle agenda,
samen school maken,
elkaar helpen op moeilijke momenten,
elke dag iets moois zien,
moed en kracht om er samen voor te gaan.
Veel bereidheid dus tot verbondenheid
en hoop op een leefbare sfeer.

Op een infoavond voor ouders van kleuters
hadden ook ouders hun hoop uitgeschreven.
'Dat kinderen mogen groeien in hun eigen talenten'.
'Elke dag met de glimlach komen.'
'Veel vriendjes maken.'
'Zich goed voelen in de klas en sociaal zijn.'

Het is goed van elkaars verwachtingen te horen.
Dan voel je dat de lat heel hoog ligt.
Het is goed om aan die hoop vast te houden,
als een mikpunt en een doel,
op momenten dat het niet lukt
of bij heel onverwachte gebeurtenissen.
Dan is het belangrijk dat er mensen zijn
die niet alleen over hoop spreken,
maar die hoop geven door hun daden.
Die even de naaste van je worden
en met jou meegaan,
of waaraan jij je kan optrekken.

We startten met handen vol hoop.
Geef de hoop nu door met je handen.
Dan groeit de hoop meervoudig bij anderen.